

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 czerwca 2022 r.

DIH-2.709.65.2020.PL

DECYZJA DIH-2 Nr 29/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052) zwanego dalej: kpa, art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315), zwana dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwana dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 21 września 2020 r., złożonego przez p. Michała Zawrockiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zawrocki Michał Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe „KARBUD” (zwanego dalej: przedsiębiorcą lub stroną), od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 września 2020 r. (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 30 września 2020 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał (dalej jako: „Wojewódzki Inspektor” lub „organ I instancji”) do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020).

Inspektorzy reprezentujący Wojewódzkiego Inspektora, 9 czerwca 2020 r., działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer D/KA.NR.8361.63.2020 przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania

jakości paliw oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do strony składzie opału znajdującym się w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej jako: CEIDG). Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Ustalono, że w kontrolowanej placówce strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: orzech (importowany), miał (importowany), orzech (PGG), Ekogroszek (PGG), Kostka (PGG).

W toku kontroli przeprowadzonej 9 czerwca 2020 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Wojewódzkiego Inspektora pobrali do badań z partii paliwa stałego składowanej w przymie o masie 27 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie miał tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0273/20/4750 o masie 31,42 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3091/20/4750 o masie 31,80 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wojewódzkiego Inspektora, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o. o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 231/5/2020. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 44/03/2020 wystawionego przez kontrolowaną przedsiębiorcę.

Wojewódzki Inspektor jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przyjął wartość partii węgla kamiennego w sortymencie miał, z której pobrano do badań próbki. W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca dla każdej sprzedaży paliw stałych wystawia świadectwo jakości opatrzone numerem, datą oraz podpisem i pieczętą osoby wystawiającej. Dokument jest drukowany w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazywany jest nabywcy, a drugi jest przechowywany w aktach przedsiębiorstwa. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 9 czerwca 2020 r. oraz podpisany bez uwag przez przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o., udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5/2020 z 16 czerwca 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 czerwca 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0273/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0273/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 wykonane przez Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5A/2020 z 18 czerwca 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki kontrolnej paliwa stałego badań 3091/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/20 wystawionym przez stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez stronę dla przedmiotowego paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie miał. Wojewódzki Inspektor pismem z 24 czerwca 2020 r. poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie miał, przekazał egzemplarze sprawozdania z badań nr FM/231/5/2020 z 16 czerwca 2020 r. oraz sprawozdania z badań nr FM/231/5A/2020 z 18 czerwca 2020 r.

Pismem z 4 sierpnia 2020 r. Wojewódzki Inspektor zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji wezwał przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone 6 sierpnia 2020 r.

Strona w piśmie z 18 sierpnia 2020 r. wniosła o wstrzymanie wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca nie zgodził się ze stanowiskiem i argumentacją organu pierwszej instancji, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka przeznaczona do badań pobranego 9 czerwca 2020 r. paliwa stałego nie spełnia wymagań zawartych w świadectwie jakości i w treści pisma uzasadniła swoje stanowisko. W piśmie strona poinformowała o wysokości przychodów ze sprzedaży towarów i usług w 2019 r. oraz o wysokości osiągniętego dochodu. Do pisma załączono:

- a) kopie świadectw jakości o numerach: 8/06/2020 z 20 czerwca 2020 r., 31/06/2020

- i 36/06/2020 z 30 czerwca 2020 r.,
- b) wykaz sprzedaży miału w okresie od 18 marca 2020 r. do 9 czerwca 2020 r.,
 - c) zakres akredytacji PCA nr AB079 laboratorium badawczego J.S. Hamilton Poland Sp. z o. o.,
 - d) szczegóły normy PN-G-04560:1998, PN-ISO 1171:2002, PN-ISO 589:2006 - wydruki ze strony Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
 - e) dokument „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07” str. 6/14.

Wojewódzki Inspektor, 3 września 2020 r. wydał decyzję (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) nakładającą na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Wojewódzki Inspektor wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto zaznaczył, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw statych wprowadzanych przez stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie miał. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli, podaną przez przedsiębiorcę w piśmie z 18 sierpnia 2020 r. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Wojewódzki Inspektor odniósł się do wyjaśnień strony z 18 sierpnia 2020 r. i po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdził, że nie ma podstaw do wstrzymania toczącego się postępowania administracyjnego. Ponadto organ I instancji odniósł się do pozostałych zarzutów i stwierdził, że nie mają one wpływu na ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a także na zastosowaną kwalifikację prawną. Decyzja została doręczona 8 września 2020 r.

Przedsiębiorca pismem z 21 września 2020 r. odwołał się od decyzji Wojewódzkiego Inspektora z 3 września 2020 r. (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w postaci:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1, poprzez jego niezastosowanie, pomimo iż w sprawie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w postaci znikomej wagi naruszenia prawa oraz faktu, iż strona zaprzestała naruszania prawa;
- 2) art. 7 w związku z art. 77 § 1, poprzez niezgromadzenie przez organ kompletnego materiału dowodowego, jak również niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego;
- 3) art. 107 § 3, poprzez niedokonanie wnikliwego oraz logicznego uzasadnienia decyzji z powodu oparcia się na niepełnych, przez to błędnych założeniach.

W treści odwołania strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z 15 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes Urzędu” lub „organ odwoławczy”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 20 października 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Prezes Urzędu, po ponownym przeprowadzeniu postępowania, 5 listopada 2020 r. wydał decyzję DIH-2 Nr 172/2020, którą utrzymał w mocy decyzję Wojewódzkiego Inspektora z 3 września 2020 r. (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) wymierzającą stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł. Decyzja została doręczona 9 listopada 2020 r.

Strona, 9 grudnia 2020 r., z zachowaniem ustawowego terminu, wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skarżący pismem z 8 grudnia 2020 r. nadanym z zachowaniem ustawowego terminu, 9 grudnia 2020 r. zaskarżył w całości decyzję Prezesa Urzędu DIH-2 Nr 172/2020 z 5 listopada 2020 r. zarzucając jej naruszenie przepisów, które miały wpływ na wynik sprawy, w szczególności:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 kpa, poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie nie zaszyły przesłanki uzasadniające odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy waga zarzucanego naruszenia prawa jest znikoma, a przedsiębiorca dostosował metodologię wstawiania świadectw jakości do oczekiwań organu pierwszej instancji, w związku z czym organ odwoławczy winien był stwierdzić, że doszło do spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 189f § 1 pkt 1 kpa i odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej;
- 2) art. 7 w zw. z art. 77 § 1 kpa, poprzez niezgromadzenie przez organ kompletnego materiału dowodowego, jak również niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego;
- 3) art. 107 § 3 kp, a poprzez niedokonanie wnikliwego oraz logicznego uzasadnienia decyzji z powodu oparcia się na niepełnych, a przez to błędnych założeniach.

Na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.) skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonej decyzji wraz z poprzedzającą ją decyzją organu I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W treści skargi skarżący uzasadnił podniesione zarzuty i wniosł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

Prezes Urzędu, 30 grudnia 2020 r. wydał postanowienie, w którym odmówił wstrzymania zaskarżonej decyzji DIH-2 Nr 172/2020 z 5 listopada 2020 r. Postanowienie zostało doręczone 7 stycznia 2021 r.

Prezes Urzędu, 11 stycznia 2021 r. przekazał do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiedź na skargę wraz ze skargą i aktami sprawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, 10 września 2021 r. postanowił odmówić wstrzymania zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny po rozpoznaniu na rozprawie 13 stycznia 2022 r. sprawy ze skargi [...] [...] na decyzję Prezesa Urzędu DIH-2 Nr 172/2020 wydał wyrok, w którym:

- 1) uchylił zaskarżoną decyzję,

- 2) zasądził od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz [...] [...] kwotę 400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podważył ocenę Prezesa Urzędu co do wagi naruszenia prawa. Zdaniem Sądu stanowisko odnośnie do oceny wagi naruszenia prawa winno zawierać uargumentowaną i wiążącą propozycję rozumienia tego pojęcia na gruncie okoliczności spornej sprawy, co wiąże się z kwalifikowaniem lub oceną przywołanych w uzasadnieniu odwołania faktów, jako podpadających albo niepodpadających pod normę prawną zawartą w art. 189f § 1 pkt 1 kpa oraz jako objętych albo nieobjętych zakresem normowania i zastosowania tej normy prawnej. Wojewódzki Sąd Administracyjny zobowiązał organ aby wziął pod uwagę zaprezentowaną w wyroku ocenę prawną i ustalił stan faktyczny sprawy w sposób niebudzący wątpliwości mając na względzie stanowisko skarżącego i przedstawiane przez niego dowody. Doręczenie prawomocnego orzeczenia i zwrot akt do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nastąpiło 30 maja 2022 r.

Prezes Urzędu pismem z 3 czerwca 2022 r. poinformował stronę o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy i zawiadomił o przysługujących jej na podstawie art. 10 § 1 kpa prawach do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pismo zostało doręczone 13 czerwca 2022 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu I instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości” wskazując w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest ono wystawiane. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub

węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 9 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli D/KA.NR.8361.63.2020) wraz z załącznikami oraz sprawozdania z badań dotyczące próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/231/5/2020 z 16 czerwca 2020 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/231/5A/2020 z 18 czerwca 2020 r.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0273/20/4750 o masie 31,42 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3091/20/4750 o masie 31,80 kg, pobrano z należącego do strony składu opału, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 czerwca 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki paliwa stałego 0273/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0273/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 44/03/2020. Tym samym wydane przez Wojewódzkiego Inspektora rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jednoznacznie wynika, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji, ustalając wysokość kar pieniężnych, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wojewódzki Inspektor ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez stronę w piśmie z 18 sierpnia 2020 r. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Wojewódzki Inspektor uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wojewódzki Inspektor słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do odwołania z 21 września 2020 r. Prezes Urzędu postanowił, łącznie rozpatrzyć zarzuty podniesione przez stronę.

Prezes Urzędu, w pierwszej kolejności wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ

orzekając na jego podstawie działa w ramach decyzji związanej, bowiem przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Zważywszy, że wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Natomiast, wyrażony w treści art. 77 § 1 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wojewódzki Inspektor, zgodnie z art. 77 § 1 kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 9 czerwca 2020 r. (Nr akt kontroli D/KA.NR.8361.63.2020) z załącznikami. Z treści tego dokumentu wynika, że w kontrolowanej placówce, w momencie wszczęcia kontroli przedsiębiorca oferował do sprzedaży paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W związku z powyższym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w momencie wprowadzania ww. paliw stałych do obrotu był zobowiązany do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez te paliwa wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Z ustaleń kontroli wynika, że przedsiębiorca obowiązek ten realizował i do każdej transakcji sprzedaży paliw stałych wystawiał świadectwo jakości opatrzone numerem, datą oraz podpisem i pieczęcią osoby wystawiającej. W toku czynności kontrolnych z partii węgla kamiennego w sortymencie miał zostały pobrane do badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego, co znajduje potwierdzenie w treści protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020 z 9 czerwca 2020 r. Przedsiębiorca w toku kontroli przedłożył inspektorom reprezentującym Wojewódzkiego Inspektora świadectwo jakości nr 44/03/2020 z 18 marca 2020 r. dotyczące pobranego do badań paliwa stałego. Pobrane do badań próbki węgla kamiennego w sortymencie miał wraz ze zanonimizowanym świadectwem jakości zostały przekazane do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcarga International Sp. z o. o., na podstawie protokołu przyjęcia próbek paliwa stałego do badań nr 231/5/2020.

Badania laboratoryjne próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0273/20/4750 udokumentowane sprawozdaniem nr FM/231/5/2020 wykazały, że wprowadzany do obrotu węgiel kamienny w sortymencie miał nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr 44/03/2020 z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

Powyższą niezgodność potwierdziły badania próbki kontrolnej nr 3091/20/4750, które na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw zostały przeprowadzone z urzędu. Bowiem wykazały one:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących maks. 15,0%.

Powyższy fakt znajduje potwierdzenie w treści sprawozdania z badań nr FM/231/5A/2020 dotyczącego próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750. Ocena zgodności oznaczonych w wyniku badań wartości parametrów jakościowych z wartościami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości nr 44/03/2020 została dokonana z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Wojewódzki Inspektor odniósł się do zarzutów strony dotyczących wadliwego przeprowadzenia badań laboratoryjnych i nieustalenia stanu faktycznego sprawy. Prezes Urzędu po ponownym przeprowadzeniu postępowania wyjaśnia, że dokument pod tytułem „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07” oraz dokument „DA-01 Opis systemu akredytacji” określają postępowanie Polskiego Centrum Akredytacji podczas prowadzenia ocen laboratoriów badawczych w celu udzielenia akredytacji na działalność laboratorium jaką są badania łącznie z pobieraniem próbek, pobieranie próbek (nie poddawanych badaniom w laboratorium), badania obiektów / próbek dostarczonych do laboratorium oraz opinie i interpretacje. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie posiadało akredytację Polskiego Centrum Akredytacji AB 103, a zatem spełniało wymagania ogólne zawarte w dokumencie „DA-01 Opis systemu akredytacji” oraz wymagania szczegółowe zawarte w dokumencie „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07”. Akredytacja AB 103 w zakresie badania zawartości popiołu obejmowała dokument odniesienia tj. normę PN-80/G-04512, a w zakresie badania wilgoci normę PN-80/G-04511. Powyższe normy są wskazane w treści rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Powyższe oznacza, że badania laboratoryjne były przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami przez niezależne akredytowane laboratorium w ramach posiadanej akredytacji. Zatem oznaczone wartości są reprezentatywne dla badanej partii paliwa stałego, w myśl przepisu art. 22 ust. 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy wyjaśnia, że wynik badania próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań służy ocenie, czy dane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone dla danego rodzaju paliwa w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz czy spełnia wymagania jakościowe wskazane w świadectwie jakości przez przedsiębiorę wprowadzającego to paliwo do obrotu (kontrolowanego). Zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ww. ustawy, jeżeli badane paliwo nie spełnia wymagań jakościowych w nim wskazanych, badanie próbki kontrolnej przeprowadzane jest z urzędu. Badanie próbki kontrolnej ma na celu potwierdzenie faktu, czy dane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wskazane przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości czy nie spełnia tych wymagań. Koresponduje to z treścią normy sankcjonującej zawartej w art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, która stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Natomiast badanie próbki kontrolnej nie ma na celu powtórzenie wyniku badania próbki przeznaczonej do badań. Przedmiotowe paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie miał spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, fakt ten nie był przez organ kwestionowany. Natomiast nie ulega wątpliwości, że badany węgiel kamienny w sortymencie miał nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w świadectwie jakości nr 44/03/2020.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Wojewódzkiego Inspektora, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- strona zaprzestała naruszania prawa.

Zdaniem strony organ rozważając kwestię znikomości wagi naruszenia prawa winien odwołać się do dorobku nauki i orzecznictwa w sferze prawa karnego w tym pojęcia karygodności czynu jako przesłanki odpowiedzialności administracyjnej. Zdaniem przedsiębiorcy pojęcia znikomej szkodliwości czynu, o której mowa w art. 115 § 2 Kodeksu karnego oraz znikomego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 1 pkt 1 kpa należy rozumieć podobnie. Tym samym, zdaniem strony, argumentacja organu opierająca się na założeniu, że sam fakt naruszenia w zakresie prawidłowości danych w świadectwie jakości stanowi warunek konieczny i wystarczający dla nałożenia kary pieniężnej oraz pomijająca pozostałe okoliczności jest niewystarczająca do uznania, że strona powinna podlegać karze. Na gruncie tej sprawy przedsiębiorca podnosi, że organ całkowicie pominął okoliczność, że dane są zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Wskazana przez organ rozbieżność wyników przeprowadzonych badań z wartościami wskazanymi w świadectwie jakości nr 44/03/2020 wynika z faktu, że strona wpisując parametry badań opierała się na sprawozdaniu z badań nr 34571/20/TH dostarczonym wraz z fakturą zakupu paliwa przez dostawcę. Przedsiębiorca był przekonany, że dane te są prawidłowe i tak powinny zostać przedstawione na wystawionym przez niego własnym świadectwie jakości. Tym samym zaniechanie to nie wynikało z opieszałości, a jedynie z przekonania o miarodajności danych otrzymanych od kontrahenta. Ponadto zdaniem strony na znikomość wagi naruszenia prawa wskazuje także okoliczność, że przedsiębiorca dokonał jedynie 3 transakcji sprzedaży węgla kamiennego w sortymencie miał w okresie od momentu jego zakupu 18 marca 2020 r. do dnia wszczęcia kontroli. W świetle powyższego strona utrzymuje, że należałoby uznać

w przedmiotowej sprawie, iż czyn nie osiągnął poziomu karygodności uzasadniającego wymierzenie kary pieniężnej.

Odnosząc się do przedstawionej przez stronę interpretacji pojęcia znikomej wagi naruszenia prawa osnutej jak wynika z treści odwołania na trzech wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, organ wskazuje, że:

- 1) wyrok z 21 stycznia 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 1791/19, prawomocnym orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 grudnia 2020 r. sygn. akt II GSK 724/20 został uchylony, a skargę oddalono;
- 2) wyrok z 21 stycznia 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 2026/19, prawomocnym orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 sierpnia 2020 r. sygn. akt II GSK 497/20 został uchylony, a skargę oddalono;
- 3) wyrok z 11 lutego 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 2067/19 jest nieprawomocny. Analiza treści orzeczenia opublikowanego w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych prowadzi do wniosku, że sentencja dotyczy sprawy ze skargi na decyzję Krajowej Komisji Architektów Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie uprawnień budowlanych, a uzasadnienie wyroku jest tożsame z treścią uzasadnienia wyroku wydanego 21 stycznia 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 2026/19, który został uchylony prawomocnym orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 sierpnia 2020 r. sygn. akt II GSK 497/20.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wydanym w rozpatrywanej sprawie prawomocnym wyroku sygn. akt V SA/Wa 267/21 z 13 stycznia 2021 r. wskazał, że ustalenia znikomości wagi naruszenia prawa należy dokonać z pominięciem treści art. 115 § 2 Kodeksu karnego, który to przepis, zważywszy na przedmiot, cele oraz funkcje regulacji administracyjnoprawnej należy uznać za nieprzydatny dla rekonstrukcji wskazanego pojęcia.

W kwestii znikomości wagi naruszenia prawa, Prezes Urzędu podziela w pełni pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że ustawowo określonym celem systemu kontrolnego przewidzianego w ww. ustawie jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw stałych na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 ww. ustawy). Z tego właśnie względu wprowadzono obowiązek wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych, które mają zapewnić realizację prawa konsumenta do informacji w zakresie zastosowanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe, co do wartości parametrów paliwa stałego (art. 6d pkt 5-7 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Tak więc penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji dla nabywców odnośnie do nabywanego produktu. To zaś, zważywszy na przeznaczenie oraz sposób wykorzystywania produktów (cele grzewcze), było również motywowane potrzebą zapewnienia nabywcom szeroko rozumianego bezpieczeństwa, w tym ochrony życia i zdrowia. Stąd potrzeba zapewnienia efektywnej ochrony wymienionych wartości i dóbr prawnie chronionych powodowała określenie wysokości minimalnej kary pieniężnej za wymienione naruszenie na poziomie 10.000 zł. Tak więc

w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jeżeli wartości parametrów paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, które zostaną wskazane w treści świadectwa jakości będą mieściły się w granicach określonych w załączniku do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ale będą niezgodne ze stanem faktycznym, poprzez zawyżenie bądź zaniżenie parametrów wskazanych w załączniku w stosunku do rzeczywistego stanu tych parametrów stwierdzonych w paliwie stałym, to wówczas taka sytuacja będzie uzasadniała stwierdzenie, iż doszło do naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. wyrok NSA z 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21).

Prezes Urzędu wskazuje, że w rozpatrywanej sprawie nie ulega wątpliwości, że ustalone w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych faktyczne wartości parametrów jakościowych mieszczą się w granicach zakreślonych w tabeli nr 6 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Niewątpliwym jest również, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wskazane przez nią wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Ocena zgodności wskazanych przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 44/03/2020 wartości parametrów jakościowych została dokonana z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych i wykazała, że nie są one zgodne z wartościami parametrów jakościowych oznaczonymi w toku badań laboratoryjnych.

Strona w treści świadectwa jakości nr 44/03/2020 zadeklarowała, że:

- 1) zawartość popiołu wynosi 7,37%, co z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń daje przedział $7,37\% \pm 0,22$ (maks. 7,59%), a
- 2) zawartość wilgoci całkowitej max. 15,0%, co z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń daje przedział $15,0\% + 0,45$ (maks. 15,45%).

Natomiast badania laboratoryjne wykazały:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która w próbce przeznaczonyj do badań wynosiła 9,29%, a w próbce kontrolnej 8,77%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która w próbce przeznaczonyj do badań i w próbce kontrolnej wynosiła 16,1%.

Nie ulega wątpliwości, że faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego węgla kamiennego w sortymencie miał być gorsze niż wskazane przez stronę w treści świadectwa jakości nr 44/03/2020. Prezes Urzędu wyjaśnia, że popiół i wilgoć całkowita, to parametry stanowiące tzw. balast w paliwie stałym, ponieważ oznaczają one zawartość substancji, które nie posłużą do wytworzenia energii cieplnej. Przykładowo: 1 000 kg węgla w sortymencie miał o maksymalnej zawartości popiołu określonej jako 7,37% i maksymalnej zawartości wilgoci całkowitej określonej jako 15,0% zawiera 73,7 kg popiołu i 150 kg wody, daje to łącznie 223,7 kg balastu. W rozpatrywanej sprawie, przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały faktyczną zawartość popiołu 8,77% (wynik próbki kontrolnej korzystniejszy dla przedsiębiorcy) i zawartość wilgoci całkowitej 16,1%, co daje 87,7 kg popiołu i 160,1 kg wody, czyli 247,8 kg balastu w 1 000 kg węgla. Warto w tym miejscu zauważyć, że ustawodawca w 2018 r. wprowadził do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymagania dotyczące jakości paliw stałych. Wymagania techniczne określające wartości parametrów jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw stałych zostały określone w wydanym na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz.

1890). Z treści § 4 ww. rozporządzenia wynika, że wymagania jakościowe dla węgla kamiennego, brykietów lub peletów zawierających co najmniej 85% węgla kamiennego bez domieszek mułów węglowych i flotokonzentratów (miały o wymiarze ziarna $1 \div 31,5$ mm: miał I, miał II, miał III), określone w tabeli nr 6 załącznika do rozporządzenia stosowało się do 30 czerwca 2020 r. Powyższy przepis w zestawieniu z treścią art. 7 ust. 7a pkt 3) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 tej ustawy, oznacza, że ustawodawca wyeliminował z obrotu sortymenty węgla kamiennego określone w tabeli nr 6 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ od 1 lipca 2020 r. nie istnieją określone dla nich wymagania jakościowe.

Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. W świetle przytoczonego wyroku NSA z 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21 zaistniał delikt administracyjny sankcjonowany na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona naruszyła chronione przez ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dobra, w tym prawo nabywcy do rzetelnej informacji o jakości nabywanego produktu.

Zdaniem Prezesa Urzędu, z powyższych względów, w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, i niezgodność ta wskazuje, że strona wprowadzała do obrotu paliwo o niższej niż deklarowana jakości nie można mówić o znikomej wadze naruszenia.

Zatem słusznie i zgodnie ze stanem faktycznym Wojewódzki Inspektor stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

Strona do pisma z 18 sierpnia 2020 r. załączyła poprawione świadectwa jakości dla węgla kamiennego w sortymencie miał, co można uznać za zaprzestanie naruszania prawa. Okoliczność ta nie została dostrzeżona przez organ I instancji, co jednak nie ma wpływu na poprawność rozstrzygnięcia ponieważ przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 kpa muszą zostać spełnione łącznie. Wojewódzki Inspektor w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 kpa, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych zawierających dane o rzeczywistych parametrach paliwa stałego nie spełniło celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw, w których przedsiębiorca ma obowiązek podać rzeczywiste parametry wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Ponadto ustawodawca w treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprost określił, że wykonanie obowiązku wystawienia świadectwa jakości, że winno nastąpić w momencie jego wprowadzania do obrotu.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zaskarżona decyzja, zgodnie z art. 107 § 3 kpa, zawiera uzasadnienie faktyczne, w którym wskazano ustalone fakty, które Wojewódzki Inspektor uznał za udowodnione, wskazano dowody, na których się oparł, zaś w uzasadnieniu prawnym wyjaśniono podstawy prawne decyzji i przytoczono stosowne przepisy.

Prezes Urzędu po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie strony nie zasługuje na uwzględnienie. W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, 1491, 2320 i 2052).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a.